

Anohni mødte publikum i mørket - men måske for sidste gang

AF: [ANDREO MICHAELO MIELCZAREK RED@STIFTEN.DK](mailto:ANDREO_MICHAELO_MIELCZAREK_RED@STIFTEN.DK)

Publiceret 19. november 2017 kl. 10:58

Aarhus 2017 har inviteret Anohni (tidligere forsanger i Antony and the Johnsons) til Aarhus som artist in residence. I september deltog Anohni i udstillingen 'Future Feminism' på udstillingsstedet O Space, og lørdag aften spillede hun koncert med Aarhus Symfoniorkester og vokalgruppen Concert Clemens. Det er hensigten, at musikken skal udgives på et album. Foto: Michael Svenningsen

Den længe ventede Aarhus 2017-koncert med avant-popkunstneren Anohni var en flot række af sørgmodige, men absolut nødvendige mini-dramaer om livet lige her og nu. Skal man tro rygterne, var det måske hendes sidste koncert.

AARHUS: Hvor går man hen, når verden sortner? Hvor søger man håb, når alt synes som et stort rod; Moder Natur er i krise, og onde vira tripper for at infiltrere vores kroppe?

Når man optræder under navnet Anohni, så lader man de ellers uoverskuelige lidelser vokse ind i sin musik - og synger om det med en lys tenor, som forvandler de triste budskaber til noget andet. Et helle, som alverdens lyttere kan krybe ned i og finde genkendelse, trøst og energi.

Lørdag aften optrådte Anohni sammen med Århus Symfoniorkester i Musikhuset Århus. Foto: Michael Svenningsen

Sådan har det været siden 2005, hvor bandet Antony and the Johnsons udkom med "I'm a Bird Now", som momentant fandt en massiv fanskare. Forsangeren Antony Hegarty hedder nu Anohni og er i anledning af kulturhovedstadsåret blevet inviteret til Aarhus som artist in residence.

Og på scenen - omringet af Aarhus Symfoniorkester og vokalgruppen Concert Clemens - fremstod hun med sin tynde hvide festkjole med guldglimmer på som en fra en anden galakse, mens hun sang "I'm sorry/ I'm sorry/ I'm sorry" i nummeret "Crisis" fra sidste års album "Hopelessness".

Vellydende hylster

Ja, der findes (stadig) et sted, som hedder Guantanamo. Og Anohni kan noget med rå følelse, empati og smerte.

Store Sal var fyldt med folk, som havde sikret sig billet til koncerten, der blev udsolgt på få minutter.

Og de var med hende i en række af ømme minidramaer som "Cripple and the Starfish", "Cut the world" og "Swanlights". Vers efter vers tog Anohni os i hånden, faktisk næsten uden snak. Hun lod musikken tale.

Med orkesterleder og guitarspillende arrangør Rob Moose, som ligner en ung Bob Dylan, blev der sagt velkommen til mørket og de hallucinerede drømme.

Ætsende budskaber som for eksempel i "4 Degrees", som rummer linjerne "I want to see the world / I want to see it boil", blev ikke rigtig foldet ud, og man savnede de bidske elektroniske kanter fra albumversionen.

Der var også øjeblikke, hvor musikken stod i stampe. Men for det meste skabte filmiske strygere, buldrende trommer og tyste korstemmer et nyt og vellydende hylster til Anohnis klageråb.

I nummeret "The Guests" lånte Anohni den melankolske mester Leonard Cohens ord og sang om dansen, tårerne og uvisheden om, hvor natten vil føre os hen.

Foto: Michael Svenningsen

Men der blev også serveret håb og fremmanet nye verdener. *New opportunities*, som det hedder på engelsk. Husk at nyde livet - "grab your lives" - var et af de få, men klare henvendelser til publikum.

Efter det måske smukkeste af alle Anohni-dramaer denne aften - "Volcano of Snow" - smilede, knipsede og sang Anohni sig igennem Lou Reeds "Candy Says", som endte med noget, der lød som "Louuu, Louuuuuuu".

Det var såre godt. Og endnu et bevis på, at hvis man spørger Anohni, om hvordan Moder Jord har det, ja, så er svaret: Det går op, det går ned. Sødt, bittert. Lad os mødes i mørket og synge om det.

Og det er faktisk ret fedt, at der findes kunstnere, som tør være så konsekvente og putter sådanne refleksioner - og håb - ind i deres musik. Hvad fremtiden bringer er uvist. Rygterne siger, at Anohni i Aarhus gav sin sidste koncert.

Setliste:

01. Manta Ray (piano solo)
02. I Am the Enemy of the Earth / Thank You
03. I Want to Burn Them (choir only)
04. 4 Degrees
05. Cripple and the Starfish
06. Another World
07. Cut The World
08. The Guests (Leonard Cohen cover) (Rob Moose on guitar)
09. Crisis (choir only)
10. Marrow (orchestra + choir)
11. Swanlights
12. Hopelessness (orchestra + choir)
13. Blow Me from the Mountain (choir only)
14. Volcano Of Snow (orchestra + choir)
15. Candy Says (Lou Reed cover)